

[Niels Frederiksen.]

Art end allerede antydet. Det vilde være urimeligt ikke at afvente Begivenhederne og se, hvordan Forholdene udvikler sig. Det vil være nødvendigt at se, hvordan det hele stiller sig, og ikke i Panikstemning gribe ind med en Lovgivning, som ikke er paa-krævet og nødvendiggjort af Forholdene.

Dernæst vil jeg gerne til Slutning have Lov til at komme med den Betragtning, at hvis man vil imødegaa Erhvervsforholdenes Vanskeligheder effektivt og retsindigt, bør man nøje overveje Foranstaltningernes Virkning overfor de enkelte Borgere og de enkelte Samfundsklasser. Det forekommer mig, at Virkningerne af de Foranstaltninger, man tilstræber, vil være af vidt forskellig Karakter. Er det muligt for Regeringen at gennemføre en Rentelettelse, vil det virke rigtigt og nyttigt for Erhvervslivets forskellige Forgreninger, det vil komme dem til gode, der er ramt haardest, og det vil blive en Haandsrækning, hvis Betimelighed alle maa erkende. Naar man tager Landbruget som Erhverv, da vil Virkningen af en Skattelettelse være vidt forskellig, efter som den gennemføres. Det er noget, der siger sig selv, at Arbejdsløningernes Nedstemning og Ejendomsskatternes Lempelse er den Haandsrækning, der virkningsfuldt mærkes af den store Kreds af Landmænd, som ikke har Krav paa Hjælp fra Staten, fordi de har haft seks Maaneders daarlige Produktionspriser, idet mange af dem sidder med deres Ejendomme og har haft dem gennem hele Opgangstiden og gennem den gyldne Periode. Der er ingen Grund for Lovgivningsmagten til at gennemføre Hjælpeforanstaltninger, fordi det 6 Maaneders Pristald giver det Tab i Bedriften i Øjeblikket, som alle erhvervsdrivende i det frie Erhverv maa være udsat for.

Til sidst ønsker jeg blot at fremhæve, at de Vanskeligheder, Landbruget i Øjeblikket er ude for, er af en helt anden Karakter end dem, Landbruget var ude for i 1926; de økonomiske Vanskeligheder, som den Gang fandtes, var foranledigede af den Pengepolitik, der var og blev ført, men det, der nu sker, er en Kamp om Verdensmarkedet i Konkurrence med hele den øvrige Verden. For det frie Erhvervs Udøvere har det i hvert Fald den Fordel, at vinder Landbrugserhvervet i Kampen, vinder det samtidig større Afsætning for sine Produkter, der skabes Sundhed i Bedriften og Udviklingsmuligheder og Eksistensbetingelser for den Generation, som rykker ind i det danske Landbrugserhverv efter os.

Duborg: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremkom i Gaar med en Udtalelse om, at det af Statistisk Departement og ogsaa fra anden Side var opgjort, at Landbrugets Udbytte var gaaet ned til 45 Kr. pr. ha, saaledes at Gælden ikke tilnærmelsesvis kan forrentes; og det ærede Medlem tilføjede, at i Virkeligheden var det knap saa slemt, som det saa ud til, idet der var beregnet 60 Kr. særlig til Afskrivning paa Inventar, men ogsaa til Vedligeholdelse deraf, og dette maatte ogsaa henregnes til Indkomsten; endvidere var der beregnet 150 Kr. som Ejerens egen Arbejdsfortjeneste og Driftslederfortjeneste; naar vi saa rigtigt paa det, var Indkomsten derfor ikke 45 Kr., men 250 Kr. Desværre er denne det ærede Medlems Opgørelse fuldstændig forkert — jeg siger desværre, for hvis der kun var Tale om en Regnefejl, kom vi saamænd nok over det, men de 60 Kr. til Materiel er lige saa redelig en Udgift som alle de andre i Posten, og den skal afholdes, hvis man overhovedet vil drive Landbrug.

Med Hensyn til, at Arbejdslønnen er ansat til 150 Kr. i disse Gennemsnitsberegninger, kan jeg her oplyse, at Arbejdslønnen er beregnet til en saa beskedne Norm, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil være den første til at erklære, at den er alt for ringe, Mennesker kan ikke leve ordentlig af den, og derfor har det intet med Saglighed at gøre at optage denne efter det ærede Medlems Mening urimelig lave Løn som en Nettofortjeneste, der kan bruges til Forrentning. Jeg tvivler ikke om, at Grunden til Misforstaaelsen er, at det ærede Medlem ikke har nøje Kendskab til Opgørelsesmaaden, derfor har jeg haft Grund til at protestere.

Korsgaard: Saavel fra Regeringsbankens Side som fra det radikale Partis Side siges der, at naar blot man gennemfører de af Regeringen foreslaede Skatteforanstaltninger og Foranstaltninger til Militærvæsenets Omordning, vil der fremkomme meget store Beløb til Hjælp til Skattenedsættelse. Jeg vil gerne tillade mig at oplyse, hvorledes dette Forhold vil ligge. Der ventes 8 Mill. Kr. Skatteforhøjelse paa Formuer. I Øjeblikket har vi en Militærudgift paa 43 Mill. Kr., det er tilsammen 51 Mill. Kr. Det repræsenterer Besparelser. Deroverfor staar det Militærvæsen, vi skal sætte i Stedet for det, vi har, det vil mindst andrage 20 Mill. Kr. — efter en Avisartikel i Dag i „Social-Demokraten“ tør man vistnok regne med, at det vil blive væsentligt